

Rep. LXXV. 3. no. 86.

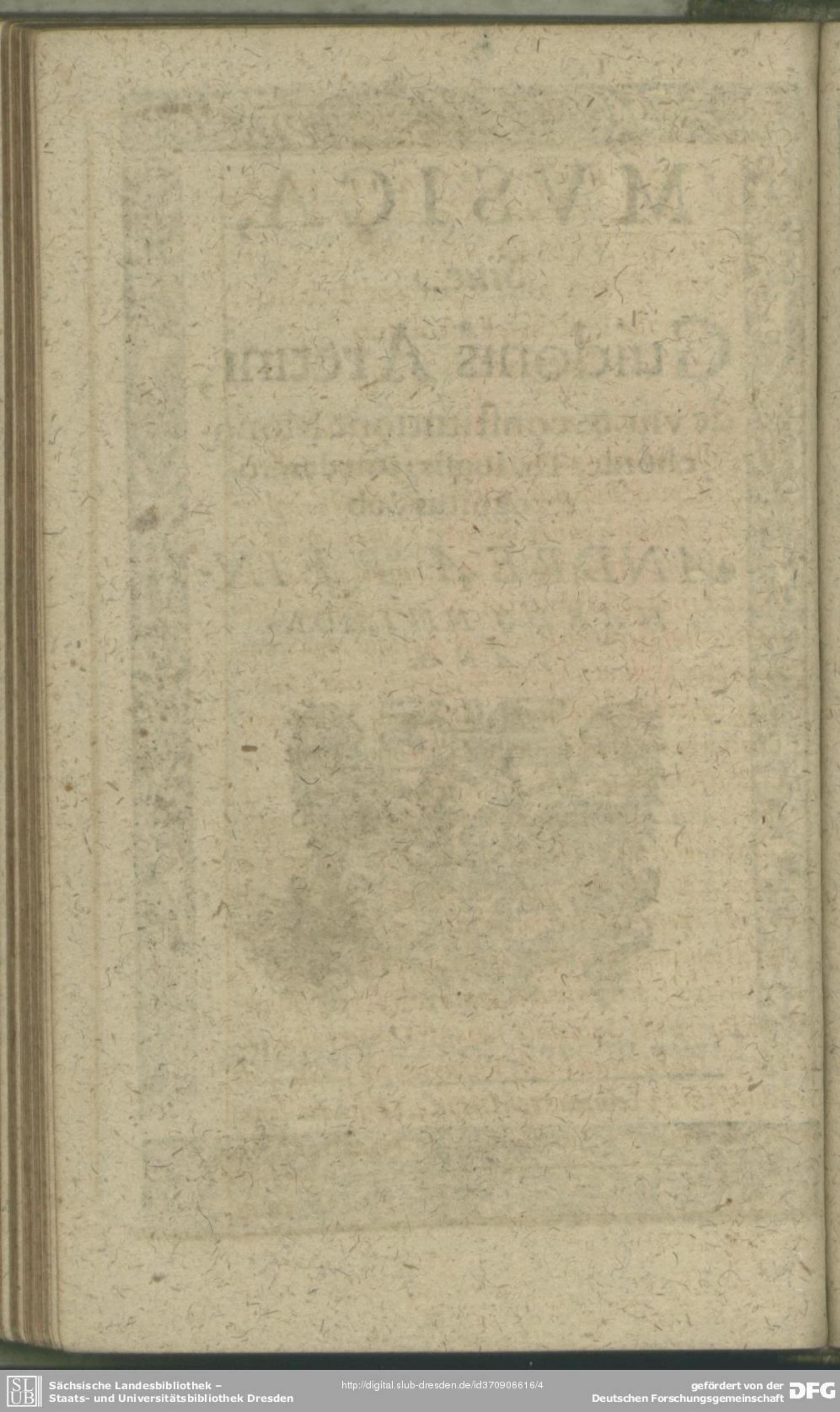
18975

MVSICA,
Sive
Guidonis Aretini,
de vſu & constitutione Mono-
chordi, Dialogus; jam denuo
recognitus, ab
ANDREA REIN-
HARDO NIVIMON-
TANO.

Lipsiae impensis IOHAN. ROSII, Bib.

Anno M. DC. IIII.

OPTIMO ET SPE-
CTATISSIMO VIRO, Dn. IO-
ANNI ROSAE, Ciui, ac Biblio-
polæ Lipsenii, Fautoris suo
singulari. S.

 Vantas mutationes, quasue Rei-
publicæ calamitates, Vir optime, sub tri-
plici Papatus eclipsi, Benedicti, Sylue-
stris, ac Clementis, olim accidere: chronicorum li-
bri declarant. Hinc præclarè scriptum est à Platone:
Musicâ mutatâ, mutatur & respublica. Re-
gnante enim Heinrico III. Guido Aretinus Monachus,
vniuersam Musices structuram, pythagoricis, Plato-
nicisq; numeris fundatam, destruxit, sonorumq;
Lemmata eradicauit. Platonem enim sesquialte-
ra, & sesquitertia interualla sesquioctava inter-
valla (radice saltem relicta) expresse: testatur Cice-
ro de vniuersitate: quod & approbat Macro' ius lib.
2. cap. 2. de Scipionis somn. & conson. Musicis, ubi
uit: Platonem post numerorum inter se imparium
contextionem Hemioliis, epitritis, & Epogdois, &
Lemmate (non autem Apotomiâ, vel sesquio-
ctaudo interuallo Guidonico) hiantia intervalla ex-
plisse. Ob id Græci (teste Vitruvio, lib 5. cap. 4. de
Architecturâ) Lemma, vel Diesin, tanquam sono-
rum radicem, προσλαμβανόμενον vocauerunt. Vt

E 2 enim

enim herbulae, frutices, arbores, ceteraque inanimata
absque radice fructum nullum ferunt: sic quoque ani-
mata, & praecipue Septem vocum discrimina,
absque Lemmate, insulso Harmoniae ululatus pari-
unt. Monochordum nostrum, ut opt. in lucem edere
curas: quid retribuam tibi? an Leporem iucun-
dum? Non, sed Lupum illum Harmonicum a
Guidone fabricatum! ex quo Musici sat cognoscant:
Monachos etiam ante sexcentos annos cum Nume-
ros, tum Notas Musices nequissime disturbasse, &
confusisse, id, quod ex subiecta Dialogi Guidonici
resolutione ad oculum unicusque eandem cum priore
nostrâ conferenti, & candide dijudicanti, facile pa-
tebit. Vale feliciter. Data è Niuefis Montibus, in
profesto Michaelis Archangeli. Anno Christi Salua-
toris nostri, 1604.

Andreas Reinhardus
N. P. Organista.

GVI

GVIDONIS
ARETINI, DE VS
& constitutiooe Monochor-
di, Dialogus.
INTERLOCVTORES.

Discipulus, Magister.

Discip. Quid est Musica?

Mag. Est veraciter canendi scien-
tia, & facilis via ad perfectionem ca-
endi. *D.* Quomodo? *M.* Sicut
Magister omnes literas ostendit in ta-
bulâ : ita & Musicus omnes cantilenæ
voces in Monochordo insinuat. *D.*
Quid est Monochordum? *M.* Lignum
longum, quadratum, in modum ca-
psæ, & intus concavum, in modum Ci-
tharæ, super quod posita chorda sonat,
cuius sonitu varietates vocum facile
comprehendis. *D.* Quomodo ponit
ur chorda? *M.* Per medium capsam
in longum linea recta ducitur, & reli-
cto ab utroq; capite vnius vnciæ spa-
cio, in eadem lineâ ab utraque parte

E 3 punctus

punctus ponitur, in reliquis duo capi-
tella locantur, quæ ita chordam supra
lineam extensam teneant, vt tanta sit
chorda intra utraque capitella, quanta
est linea, quæ est sub chordâ. *D.* Qua-
liter una corda multas, & varias vo-
ces reddit? *M.* Literæ, vel Notæ. *A.*
B. C. D. E. F. G. quibus utuntur Mu-
sicci, in lineâ, quæ est sub chordâ, per
ordinem positæ sunt; cumque modu-
lus intra lineam, chordamq; decurrit,
Percásdem literas curtando, & elon-
gando chordam, omnem cantum mi-
rabiliter facit, & dum per eas literas
pueris aliqua notatur Antiphona, fa-
cilius, & melius discunt; quam si ab
homine illam audirent, & post pauco-
rum mensium tempora exercitati, ab
latâ chordâ, solo usu indubitanter
proferunt, quod nunquam audiue-
runt. *D.* Mirabile est valde, quod
dicis Nostri quidem Cantores ad tan-
tam perfectionem nunquam aspirare
potuerunt. *M.* Errauerunt potius
semper; & dum viam non quæsiuerūt,
in vanum laborauerunt. *D.* Quali-
ter,

ter, vel quā ratione fieri potest, vt
meliūs chorda, quām homo doceat?
M. Homo, vt voluerit, & potuerit,
cantat: chorda, autem pēt supra di-
ctas literas à sapientissimis homini-
bus ita est distincta arte, vt mutari non
possit, cum diligenter fuerit obser-
uata. *D.* Quānam est, rogo, illa ars?
M. Mēnsura numeri. Nam, quod benē
numeratum est, nunquām fallit. *D.*
Potero simpliciter, & paucis verbis
ipsas mensuras numerorum addisce-
re? *M.* Hodiē, annuente Dō, tan-
tum diligenter ausculta.

Regula prima.

In primo capite Monochordi, ad
punctum (48)quem prædiximus, yli-
teram Græcam pone, quæ, quia rārō
est in vſu, à multis non habetur.

Regula secunda.

Iterum ab ipsa γ, 48. usque ad
punctum, quem in fine posuimus,
per nouem diligenter diuide, & ubi
prima nona pars finem fecerit, A lite-
ram scribe, & hæc dicetur prima vox.

9

γ 48

A 8?

8

25 | 384

384 42 6 | 2.

99

Faciunt puncta 42 $\frac{2}{3}$ A, primam
vocem.

Regula Tertia.

Ab eadēm vero linea, litera A, 42 $\frac{2}{3}$,
similiter per nouem partire, & in no-
nā partem B litera (quæ alias literā H,
vel sic notatur) pro voce secunda
pone.

9 ————— A 42 $\frac{2}{3}$ ————— B 8?

3

27 | 128

2

8

27 | 1024

415

1024 | 37 $\frac{2}{3}$. B, secunda vox.

277

7

Regula quarta.

Deinde ad caput reuertere, vide-
licet

icet ad , & diuide per quatuor à
usque . . . inem , & pro voce tertiatâ C
literam scribe ,

4 ————— γ 48 ————— C 3?

;

2 | 144
3 4 4 | 26. C.tertia vox.
4 4 |

Regula quinta.

Et à primâ , A 42 $\frac{2}{3}$, similiter per
quatuor partire , & inuenies quartam
D. literam.

4 ————— A 42 $\frac{2}{3}$ ————— D 3?

3

12 128

—
3
384

3 8 4 | 32 D, quartam vocem.

X 2 4 |

X

Regula sexta.

Eodem modo à secundâ B diuide
per quatuor , & pro voce quintâ E li-
teram pone .

E

4 —

4	<hr/> B37 $\frac{2}{3}$ <hr/>	E 3?
27	<hr/> <hr/> 159	
108	<hr/> 765	
	<hr/> 1024	
	3	
34	3072	
1918		
3072	28 T $\frac{4}{5}$ 1 $\frac{8}{5}$ $\frac{4}{3}$ quinta vox E.	
1088	.	
18		

Regula septima.

Tertia verò litera quadrata, id est, C, quam antiquitus quadrato corpore pinxerunt, insinuat F, sextam literam.

4	<hr/> C36 <hr/>	F 3?
	3	
24	<hr/> <hr/> 108	
108	27 F, sexta vox,	
44		

Regula octava.

Posthæc ad γ, 48, reuertere, & ab ipsa, & ab alijs, quæ sequuntur, iuxta

ordinem

ordinem, per lineam ductam, diuide
in duas partes, id est, per dimidium,
vsq; dum habes voces 14. vel 15. absq;
γ. Et dum voces per medium diuise-
ris dissimiles, sed eādem literas fa-
cere debebas. Verbi gratiā. Dum à γ
per medium diuiseris, pro γ scribe G,
& pro A mediata, pon a : & pro B, a
liam h, vel h : & pro quadrata C, ali-
am c : & pro D, aliam d : & pro E, aliā
e : & pro F, aliam f : & pro G, aliam g :
& pro a, aliam aa, Et à medietate Mo-
nochordi, ut antea, eadem sint literæ,
quæ sunt in prima parte, Præterea à
voce sexta, id est, ab F, per quatuor di-
uide, & retro h quadratum, aliam b
rotundam pone, quæ ambo pro vna
voce accipitur, & vna dicitur nona
prima; altera, nona secunda; & vtra-
que in eodem cantu regulariter non
inueniuntur. Figuræ autem, & voces,
& literæ ita ponuntur :

Septi

Septima	F	27	Et cæteræ. f 13 $\frac{1}{2}$ fa
Sexta	E	28 $\frac{4}{9}$	Decimater., 14 $\frac{2}{3}$ la.
Quinta	D	32	Duodecim. d 16 sol
Quarta	C	36	Vndecima c 18 fa.
Tertia	B	37 $\frac{2}{3}$	Decima b 18 $\frac{2}{3}$ mi
Secunda	A	42 $\frac{2}{3}$	Nona a 21 $\frac{1}{3}$ re.
Prima	γ	48	Octaua G 24 vt.

Discipul. Habeo gratias tibi Guido,
benè intelligo, & quòd Monochordū
à modo sciam facere, confido. Sed
quid illud est, quod irregulariter mē-
surato Monochordo alibi maiora, ali-
bi minora spacia, & interualla sint? *M.*
Maius spaciū dicitur Tonus, vt est à
γ in primam A : & à prima A, in se-
cundam B : vt γ A, Tonus : A B, To-
nus, vel sesquioctaua interualla. Minus
verò spaciū sicut à secunda B fa in
teriam C, semitonium vocatur, faci-
ens contractiorem eleuationem, & de-
positionem. Nulla autem mensura,
vel numero semitonij spaciū, ad fi-
nem usq; perueniet: sed cùm per su-
pra dictam rationem diuisiones fiunt,
suis locis Toni, & semitonia forman-

tur

tur. Tonos autem omnes', si diuiseris,
& ad extremā pūctum duxeris, no-
uenatiam in omnibus diuisionem in-
uentam miraberis. *D.* Sapienter id
esse factum non intelligo. Nunc au-
tem, qualiter cantum notare possim,
vt illum absq; Magistro comprehen-
dam, primum audire expesto. *M.* Li-
teras Monochordi, A. B. C. D. E. F.
G. scilicet, sicut per eas cantilena est
discurrens, ante oculos pone, vt si nō-
dum ipsarum literarum vim plenè no-
sti, secundūm eas literas percutiens
chordam, ab ignorantē Magistro mi-
rificè audias, & discas. *D.* Vcrè, in-
quam, mirabilem mihi Magistrum
(chordam) dedisti, qui à me factus, me
doceat, meque docens, nil sapiat. Imò
propter sapientiam, & obedientiam
sui maxime, eum amplector. Canta-
bit enim mihi, quantum voluero, &
nūquam de mei sensus tarditate com-
motus verberibus, & iniurijs me cru-
ciabit. *M.* Bonus est Magister, at dili-
gentem auditorem requirit. Tu igi-
tur, si sedulus eris, ex his, quæ dicta

sunt,

sunt, facile Monochordi rationem, &
dimensionem intelliges, & regulam
certissimam cantus, & consonantia-
rum habebis.

*Sex Guidonica cantamina
vocum.*

Vt queant laxis
Resonare fibris
Mira gestorum
Famuli tuorum,
Solute polluti
Labij reatum,
S A N C T E I O A N N E S.

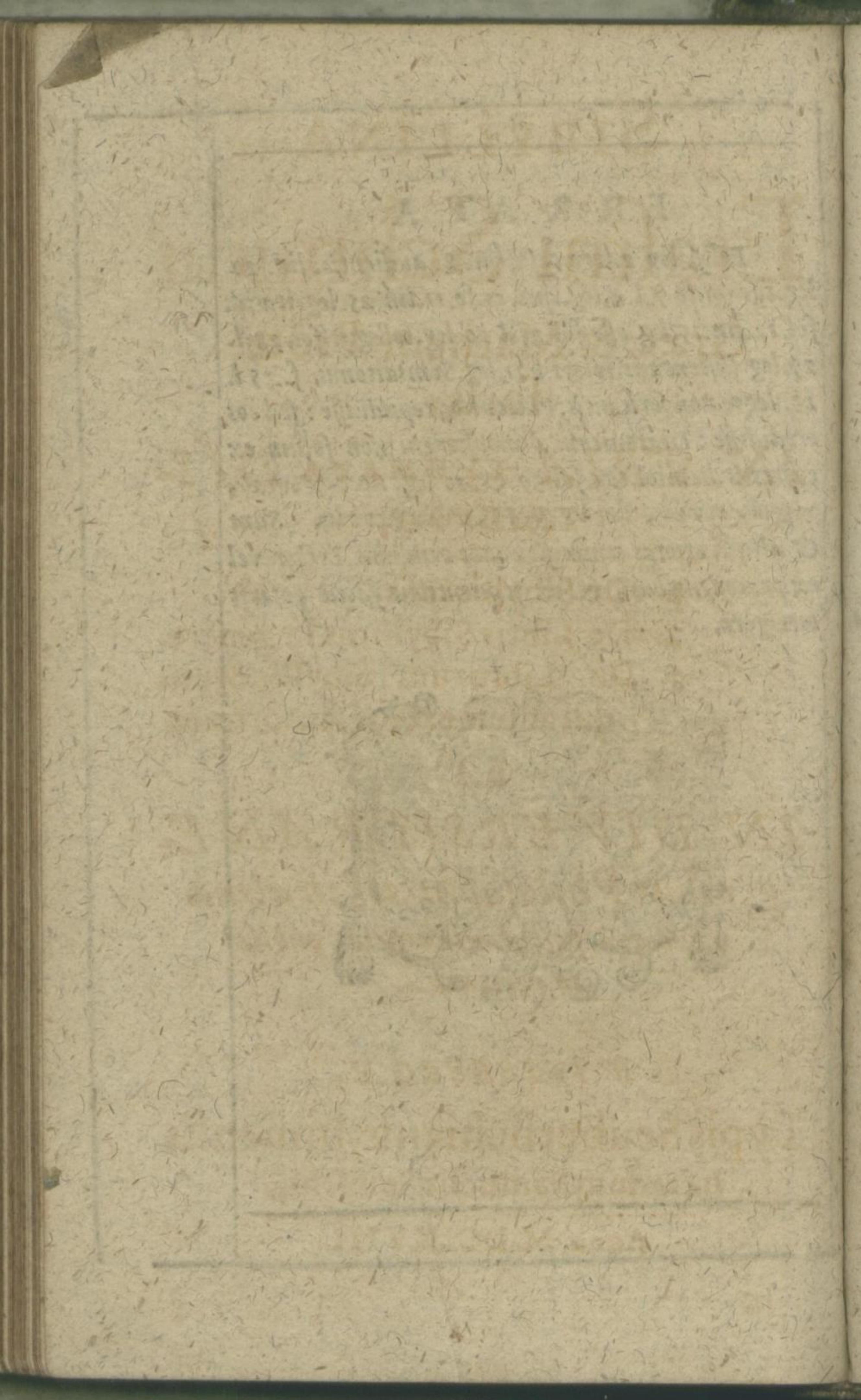
*Dialogi de Monochordo
finis.*

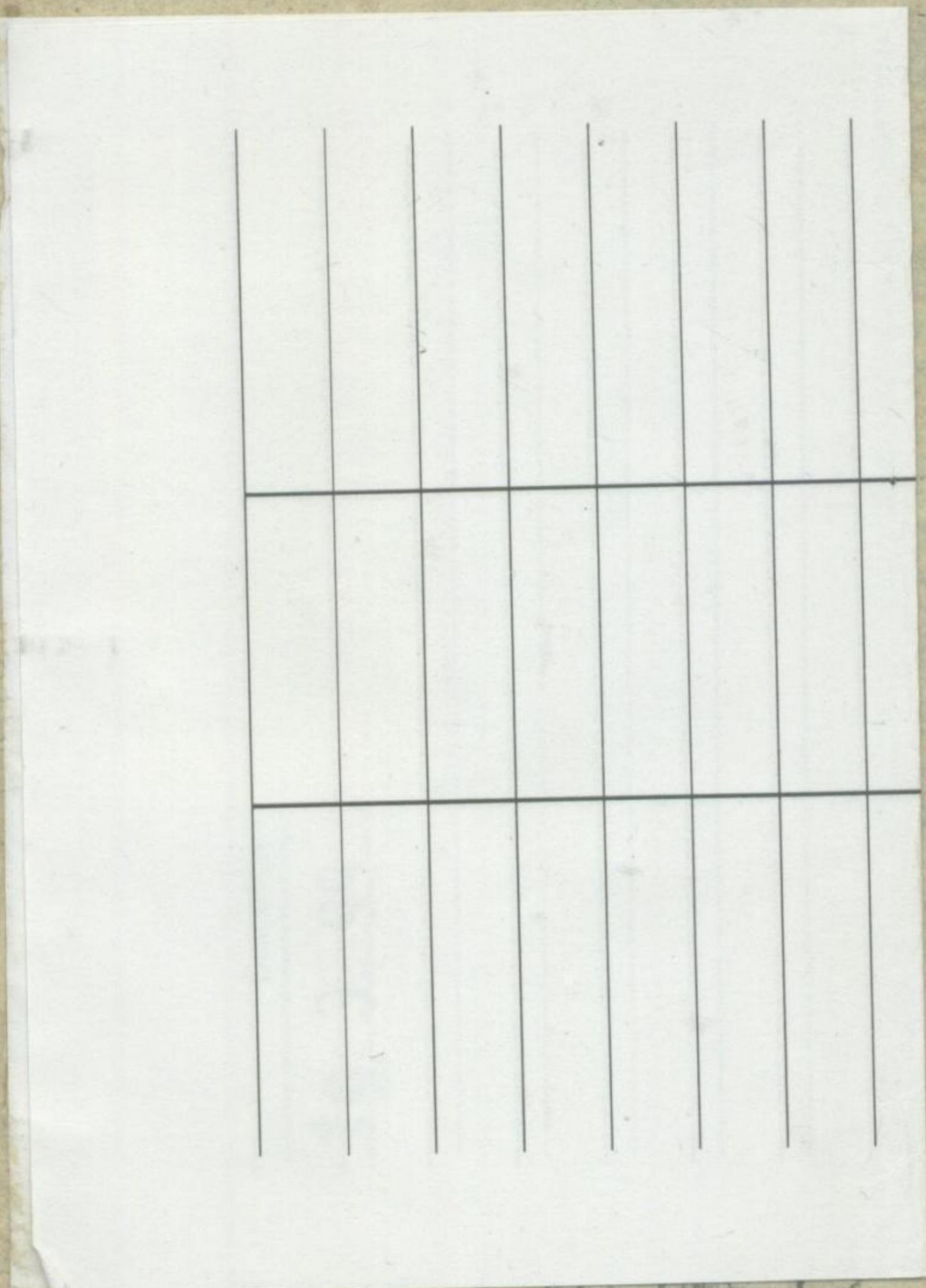

ERRATA.

Fol. 6, lin. 2. lege casu, lin. 8. audientis. lin. 20.
leg. curam. fo. 7 l. 4. leg. quibus. fo. 11. lin. 25. leg. ita id:
fol. 12. lin. 15, leg esse fol. 25 al 20 leg. colligat. fol. 28. l.
25. leg sustentans. fol. 51. l 11. leg. Semiditonius. f. 35 l.
13. lege, non seruantis, Platonicos repudiâsse: sed cos
tredidisse: Diatonicam dimensionem non solum ex
epitritis, hemiol. &c. fol. 39. & 40. leg. κατίχοντες,
περικόντες, αὐτόκοντες, σιμέκοντες. Sunt
& aliqui errores commissi, quos candidus Lector vel
ex præcedentibus, vel ex sequentibus facile poterit
corrigeret.

693.0

